REPUBLICANE

Buletinul Spartachiadei

● La intrecerile finale de natație vor lua parte 266 de sportivi și sportive (inotători, săritori și poloiști).

● Cea mai numeroasă participare s-a înregistrat la atletism, unde vor concura peste 600 de atleți și atlete.

● La haltere (finalele incep azi) se vor alcătui două clasamente. Unul individual, pe baza totalului de kilograme la cele trei procedee clasice: impins, smuls și aruncat. Al doilea clasament se intocmește pe echipe reprezentative de regiuni. Echipa care va totaliza cele mai multe kilograme va fi declarată cîștigătoare a Spartachiadei republicane. In cazul cind două echipe vor fi egale ca număr de kilograme, atunci primul loc va fi atribuit luind in considerare, in ordine, următoarele criterii: echipa cea mai ușoară la cintarul oficial, echipa care a cucerit cele mai multe locuri I pe categorii, echipa cea mai tînără.

● Reamintim cititorilor noștri că la atletism, gimnastică, haltere, natație (înot și sărituri) și lupte (clasice și libere) se vor acorda cîștigătorilor și titlurile de campioni ai Spartachiadei republicane și cele de campioni ai R.P.R. la probele respective.

● După cum se știe, la finala de ciclism sint prevăzute două curse: una pentru biciclete de turism și alta pentru cele de curse, la care vor participa cite 5 (2 și respectiv 3) concurenți de fiecare regiune. Prin biciclete turism se înțeleg bicicletele cu torpedou sau pinion liber, cu cauciucuri demontabile groase, fără ghidon de curse și schimbător de viteză.

● In componența echipelor de gimnastică este obligatorie prezența unor sportivi și sportive pentru categoriile de copii, juniori și junioare II, juniori și junioare I.

● Finalele la lupte clasice iau sfirșit astăzi, cind se va alcătui un clasament pe echipe, prin adunarea punctelor realizate de componenții respectivi in clasamentul individual la toate categoriile de greutate. In caz de egalitate de puncte intre două sau mai multe echipe, stabilirea ordinei lor în clasament se va face ținindu-se seama, in ordine, de următoarele criterii: cele mai multe locuri I pe categorii de greutate, cele mai multe locuri II, III, ș.a.m.d.

Printre finaliști...

Ieri am fost printre oaspeți. Nu puteam să scap ocazia de a-i vedea pe cei mai buni sportivi ai țării. I-am vizitat „acasă", in căminele studențești unde au fost găzduiți, le-am strins mina și i-am felicitat. Fiecare se mîndrea cu cite ceva. Colectivistul *Ion Ganea* din Segarcea obținuse rod bogat pe intinsele tarlale ale gospodăriei, iar acum in urmă, titlul de campion regional al Spartachiadei la 5 000 și 10 000 m. Era vesel, cinta din chitară, inveselind pe cei din jur.

Un grup de inotătoare din reprezentativa orașului București la un antrenament făcut ieri in bazinul Tineretului.

Foto: T. Roibu

Ii ascultau cintecele sportivii din Maramureș, constructorii de autocamioane și tractoare din Brașov, chimiștii oneșteni, acompaniindu-l ușor, melodios. Erau de față și oțelarii hunedoreni, *Ion Prejban*, luptător, laminorist, 22 de ani, 350 de tone sirmă peste plan date de colectivul lui in cinstea marii sărbători. Se mai aflau acolo *Constantin Roșu* și alți sportivi din brigada condusă de maistrul *Gheorghe Simion*, de la fabrica de ciment Bicaz. Dăduseră și ei peste plan 200 tone de klincher și iși luaseră angajamentul ca la finalele Spartachiadei să fie tot fruntași.

Din lotul regiunii Iași am remarcat pe *Viorel Suciu* (110 mg) student fruntaș in anul II la Politehnică. Discuta aprins cu gimnastul de categoria I *Mihai Ștefan*, marangozier la Șantierele navale din Constanța și el fruntaș. In mijlocul acestui grup vesel se aflau și frații Melinte, *Gheorghe și Dumitru*. Amindoi zidari destoinici, cunoscuți in tot orașul Iași. (Vezi cvartalul de locuințe Dimitrie Cantemir de lîngă Nicolina!). Venise aici și halterofilul *Gheorghe Petacov*, muncitor fruntaș la intreprinderea Dunăreana — Galați, impreună cu cițiva voleibaliști de la Chișcani.

Tuturor le-am urat succes deplin la finală.

V. TOFAN

UN CÎNTEC ÎN VALEA MOTRULUI...

...Tovarășul Poroineanu, secretarul Statului popular al regiunii Oltenia, ne spusese la plecare numai atît:

— Drumu-i bun. Și aveți ce vedea...

N-aveam de unde ști atunci că popasul în Valea Motrului (cel mai nou bazin carbonifer al țării) și în orașul Motru (cel mai nou oraș al Romîniei) ne va prilejui o intilnire cu maestrul sportului ION CRIVĂȚ, voleibalistul de care Horațiu Nicolau, Gabriel Cherebețiu, Fieraru, Plocon, și alții își aduc aminte cind recapitulează victoriile echipei noastre de volei, campioană a Europei.

— Și eu mă simt mereu aproape de ei — ne mărturisește Crivăț. **Am trăit alături de naționala Romîniei toate emoțiile recentului campionat european de la București și imi amintesc de locul II pe care l-am ocupat in 1955 tot la București și cind simțeam fiecare din cei șase care am luptat atunci, că puteam realiza mai mult. Priveam la televizor și ii spuneam soției că vom invinge și ea mă credea și ne bucuram impreună că aveam dreptate.**

— Uneori ghiceam și scorul seturilor — adaugă tovarășa Crivăț, adică fosta voleibalistă Maria Coman de la „Rapid" și din „naționala" noastră de volei.

Ghiceam și tare ne mai bucuram și am fi vrut să fim nu la televizor ci în sala Floreasca, să-i îmbrățișăm pe invingători, să le stringem mina.

— Era, insă, nevoie mai multă de noi aici — adăugă inginerul Crivăț, intrerupind amintirile multe și frumoase.

Albumul cu fotografii din cele peste 40 de intilniri internaționale alunecă în buzunarul discotecii, lăsind pe masa albă un caiet simplu cu o istorioară abia caligrafiată în rotunjimea citorva cifre.

1961: absolvirea Institutului de mine din Petroșeni.

1962: repartizarea în producție și formularea primei responsabilități: șeful sectorului Ploștina.

1964: 1 martie, șeful sectorului Leurda. La aceste citeva cuvinte, oricare din oamenii pe care ii vei intreba vor adăuga cu siguranță următoarele:

— Fruntășia pe exploatarea noastră minieră a sectorului Leurda este legată de numele candidatului de partid, inginerul Ion Crivăț.

Era un sector cu rezultate mai puțin bune pină la venirea tovarășului Crivăț. Acum in preajma zilei de 23 August, sectorul Leurda a și realizat 800 000 lei economii din cei 1 000 000 cit s-a angajat întreaga noastră exploatare să realizeze in cinstea celei de a XX-a aniversări.

De asemenea, planul pe trimestrul II a fost realizat de sectorul condus de tovarășul Crivăț cu două săptămini inainte de termen.

In luna iulie, de exemplu, acest sector fruntaș pe exploatare a îndeplinit planul cu o depășire de 200 la sută.

Inginerul Crivăț confruntă cifrele acestea cu propriile însemnări și discuția se completează cu fapte noi, cu amănunte pline de semnificații, cu nume de oameni, cu acele amintiri comune care dau viață graficelor și incalzesc fiecare din privirile intoarse în urmă cu cîtiva ani pe potecile devenite azi șosele asfaltate, în căutarea inceputului.

Oamenii nu știau, nu bănuiau, iar cind au văzut nu le-a venit să creadă că sub grădinile lor, sub pășunile și viile lor, în inima pămîntului, se află milioanele de tone de lignit care vor schimba atît de curind datinile și soarta acestei părți a țării.

Curind însă ciobanii au lăsat turmele și au imbrăcat costumul de miner (Grigore Pasat și frații lui, toți din comuna Horlăței, sint numai citeva exemple), iar diminețile Văii Motrului au devenit dimineți industriale, dimineți ale tradiționalului salut al minerilor „Noroc bun!"

— ...**Și fiecare ceas din virsta cea nouă a Motrului** — continuă inginerul Crivăț, **a fost un ceas al bucuriilor pe care sint fericit să le recapitulez ca trepte ale propriului meu suiș spre sufletul și stima oamenilor care mi-au acordat curind increderea și dragostea lor. Și aceasta este adevărata explicație a succeselor colectivului nostru.**

— De bună seamă, această dragoste și stimă a oamenilor se cîștigă printr-o atitudine exemplară, adaugă tovarășul Almășan, secretarul comitetului de partid al exploatării miniere Valea Motrului — **și tinărul nostru candidat de partid, inginerul Ion Crivăț, a știut să le merite pe amindouă.**

— M-am gindit în principal la realizarea economiilor de material lemnos, deocamdată — intervine tov. Crivăț. **Dar mai sint și alte lucruri de făcut. Sint fericit că am fost repartizat aici și vreau să merit în intregime increderea ce mi se acordă.**

...De undeva dinspre dealul Locii (în inima căruia coboară galeriile minei Horăști), dinspre orașul nou, de fapt de pretutindeni ne înconjoară un cintec pe care l-am mai auzit cindva în Apusenii Roșiei Montane.

Acordurile grave ale unui cor bărbătesc răscoleau Valea Motrului, pină dincolo de dealurile înguste și de pădurea abia zărită la marginea cerului. Trecem pe sub arcul de triumf al amiezii ascultind acest cintec despre lumină și despre mineri.

Tirziu, în mașină, recitind însemnările subliniem apăsat cele două cuvinte din cintecul ascultat în Valea Motrului: LUMINĂ și MINER. Niciodată n-au fost mai apropiate ca acum. Metafora are și o reprezentare concretă: lignitul din Valea Motrului va satisface în intregime necesitățile de combustibil ale centralei electrice de termoficare Craiova.

Avea dreptate tovarășul Poroineanu, secretarul Statului popular al regiunii Oltenia. Drumul a fost bun și am avut ce vedea...

TEOFIL BĂLAJ

La volei, zece finaliste — zece favorite!

Dificil lucru de a vă face recomandări, sublinieri speciale, pe afișul celor cinci zile de volei din finalele Spartachiadei republicane. Pentru că, într-adevăr, în programul veritabilului festival voleibalistic, care începe astăzi pe terenurile de la Progresul, cele cinci etape exercită aceeași atracție. Aceasta, ca o urmare firească a evidentului echilibru existent între majoritatea selecționatelor regionale participante la finale. Afirmația este valabilă atît cu privire la întrecerea echipelor feminine, cît și, mai ales, la aceea a echipelor masculine.

La fete, e de prevăzut că lupta pentru primul loc se va da între reprezentativa orașului București și aceea a regiunii Cluj. Dar, foarte bine s-ar putea ca în această întrecere să aibă un cuvînt greu de spus și selecționatele regiunilor Brașov, Oltenia și chiar aceea a Iașilor, a cărei apariție este așteptată cu deosebit interes, ea anunțînd prezența cîtorva remarcabile speranțe.

La băieți, analiza listelor de jucători înscriși în competiție de cele cinci finaliste îndrituiește previziunea că la titlul de campioană a Spartachiadei republicane pot emite justificate pretenții patru dintre cele cinci echipe participante: orașul București, regiunile Galați, Cluj și Dobrogea. În disputa pentru întîietate, voleibaliștii Olteniei sînt însă capabili să producă surprize. Ar fi surprize pe care, se înțelege, nimeni nu le-ar regreta, ele fiind menite a spori valoarea interesantei manifestări voleibalistice la care vom asista.

Drumul spre măiestrie al lui Nicolae Gîju

(Urmare din pag. 1)

devin boxer... mare.

— Apoi?

— *M-am pregătit intens. Încurajările celor din jur, ale antrenorului, m-au stimulat mult. M-au favorizat, desigur, și condițiile excepționale de pregătire. Și, cînd nu-ți lipsește nimic, drumul spre performanțe este mai ușor de străbătut. Am susținut de atunci mai bine de 70 de meciuri și n-am pierdut decît 4. 1963 a fost anul în care am participat la primul campionat de calificare și am pierdut în finală. Uff, finala! Acum din nou în finală...*

— Ești nemulțumit de rezultat? Ai făcut doar un meci mare.

— *Este adevărat, dar puteam face mai mult. Trebuia să încep ofensiva din repriza a II-a. Voiam să fiu primul.*

— Nu-i nimic, mai ai timp, ai numai 20 de ani.

— *Așa-i. Împlinesc 20 de ani. Sînt fericit că m-am născut în memorabilul '44, an care a marcat începutul mărețelor transformări din țara noastră, transformări de care m-am bucurat și eu ca și toți ceilalți oameni ai muncii. Mă voi strădui în continuare să devin un boxer de valoare pentru a putea aduce patriei succese de prestigiu.*

★

Gîndul „marii speranțe" a antrenorului Marcu Spakov pare că începe să se contureze. Printre numele pugiliștilor care ne vor reprezenta țara, în meciul cu selecționata olimpică a Cubei, am citit cu satisfacție și pe cel al lui Nicolae Gîju.

MIHAI TRANCĂ

REÎNTÎLNIRE...

(Urmare din pag. 1)

— *Ce să mai chibzuim fraților? Și comitetul de conducere al gospodăriei s-a gindit la treaba aceasta. Tineri sint, lopeți, tirnăcoape și stilpi pentru porți vă dăm noi. Luați locul acela nefolosit și făceți-l teren de sport. Mai încolo vom vedea noi ce vă mai trebuie.*

Colectiviștii s-au bucurat nespus cind la Curcani a luat ființă asociația sportivă. Pe noul teren de sport se întilneau mai în fiecare după-amiază tineri și vîrstnici, care încingeau pasionante jocuri de fotbal și oină. Avînd la dispoziție echipament și materiale, tinerii s-au pregătit temeinic și în curind s-au făcut cunoscuți nu numai în regiunea București ci chiar în întreaga țară. Formația de oină Avîntul Curcani a devenit în 1957 campioană a țării, iar de atunci n-a mai lipsit de la nici o finală de campionat. Luptătorii *Dumitru Panduru* și *Gheorghe Neacșu*, ciclistul *Ilie Oprea*, atletul *Nicolae Toncea* și alți tineri colectiviști au devenit de mai multe ori campioni regionali. În întrecerile recentei finale pe regiune a Spartachiadei republicane, desfășurată la Giurgiu, colectiviștii din Curcani au fost reprezentați de cicliști, atleți și luptători. Astăzi, 340 de membri UCFS activează în mod organizat în 7 secții pe ramură de sport.

— *De cît timp n-ați fost pe la noi?* ne întreabă moș Ion.

— *De vreo trei ani.*

— *Atunci n-ați văzut noua clădire a școlii, căminul cultural, micul complex sportiv de la școala de 8 ani... Vezi mata! Atunci cind ne-am hotărit să constituim gospodăria, nu ne închipuiam că o să devenim așa de repede milionari.*

Din 1960, toți colectiviștii au în case lumină electrică. Acum, 110 familii au televizoare iar alte 800 — radiouri. Fața comunei se schimbă încontinuu: pe ulițele ei au apărut 600 de case noi, iar alte 400 au fost refăcute. Viața nouă se simte pretutindeni. Oamenii își realizează idealurile.

Primele întreceri ale Spartachiadei republicane au atras un mare număr de tineri și vîrstnici din Curcani. Iată pe doi din tinerii colectiviști participanți la concursul de lupte desfășurat pe terenul din comună

Foto: M. Pop

Îmi amintesc că într-o cronică a finalei campionatului republican de oină am remarcat și numele cîtorva elevi, care se evidențiaseră în echipa din Curcani. Aceștia joacă oină și astăzi, însă timpul care s-a scurs de atunci și pînă acum a schimbat multe. *Ilie Tene* este acum șef de echipă în gospodărie, *Petre Popescu* inginer, iar *Ionică Gruianu* este profesor de educație fizică la Școala de 8 ani din comună. Moș *Ion Buzatu* are și el trei fete și un băiat care se bucură și ei din plin de viața nouă de după 23 August 1944. O fată e învățătoare, celelalte două sint colectiviste fruntașe, iar băiatul, Ștefan, e președintele gospodăriei unde tatăl său a fost primul președinte.

— *Dar ia spune-mi*, m-a întrebat la un moment dat bătrînul, *ce vînt te-a adus din nou pe la noi?*

— *Merg la sediul gospodăriei. Vreau să scriu ceva despre sportivii ei.*

— *Du-te, taică, și dacă cumva lui Ștefan îi scapă ceva îți spun eu: astăzi gospodăria noastră împlinește 14 ani.*

...Cînd *Ion Buzatu* a ajuns acasă, a aflat și nevastă-sa de ce a plecat atît de dimineață: într-o asemenea zi e cu neputință să nu te atragă locurile și oamenii cu care ai muncit atîta vreme.

TR. IOANIȚESCU

Numărul viitor al ziarului nostru va apare mîine, miercuri, la ora obișnuită.